

Tábor 1720–1820

Čtvrté století existence Tábora je dodnes spojeno s množstvím neznámých, které se zatím badatelům nepodařily osvětlit. Na vině je zejména živelná skartace městského archivu, která proběhla v několika vlnách v 19. století.

V sousedních Klokotech probíhala od počátku 18. století barokní přestavba mariánského poutního místa. Rozsáhlou přestavbu inicioval mnišský řád benediktýnů z Montserratu, ale Klokoty opustil před dokončením areálu. Farnost znovu převzalo město Tábor. S finanční podporou bohatých měšťanů a šlechtických rodů byla stavba v první polovině 18. století dokončena.

Přestavěný klášter se spolu s městem dostal v roce 1744 do bezprostředního ohrožení. Probíhající válka o rakouské dědictví mezi Marií Terezii a Fridrichem II., pruským králem, se nevyhnula ani zdejšímu končinám. Nejprve obsadili Tábor Prusové v září 1744 a o měsíc později se do města prostřílela armáda Marie Terezie. Tím se uzavírá historie, kdy se město muselo bránit nepříteli. Další obléhání se již nekonala. Statečnost táborských obyvatel odměnila Marie Terezie ustavením táborského kraje v roce 1750.

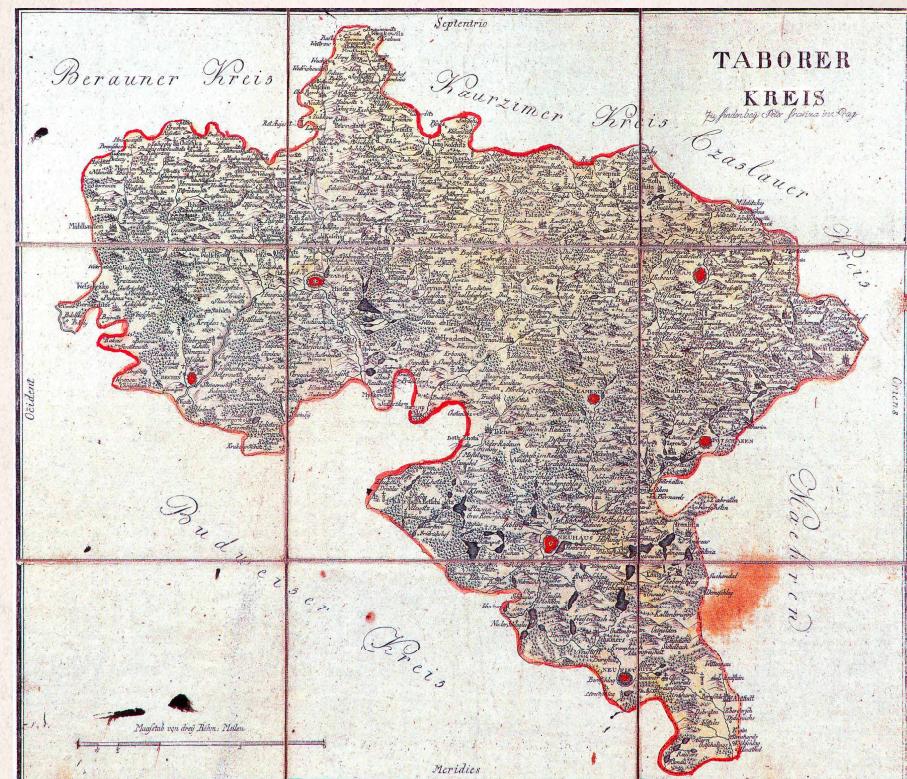
Karel Steininger, Veduta Táboru podle F. B. Wernera z roku 1730

Tábor oblezený pruskou armádou v září 1744, olej na plátně

Armáda Marie Terezie obléhá v červnu 1744 Tábor, olej na plátně

Mapa táborského kraje z roku 1751

Otázka č. 5:

V jakém roce odešel poslední augustiniánský mnich z táborského kláštera?

- 1816
- 1744
- 1750

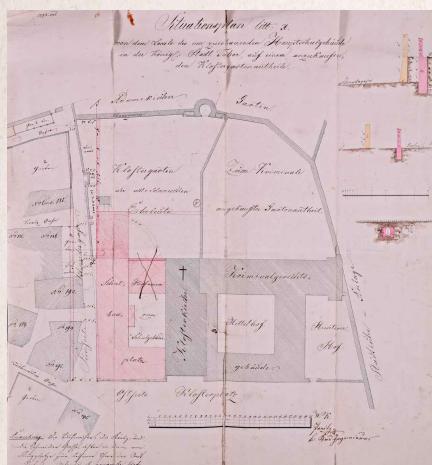
Informace:
Hrací karty lze vyzvednout na pokladně muzea nebo v ČD centru na vlakovém nádraží v Táboře.

Tábor 1720–1820 //

Vláda Josefa II. také zanechala ve městě své stopy. Josefinské církevní reformy mifily na klášter bosých augustiniánů, který nesměl přijímat novice. Zbylí mníši směli v klášteře dozít. Poslední augustiniánský mnich odešel z Táboru v roce 1816 do kláštera ve Lnářích. Klášterní objekt nakonec posloužil pro potřeby věznice krajského soudu. Bývalá klášterní budova byla rozšířena a v jejím sousedství vyrostl na počátku sedmdesátých let 19. století objekt soudu.

V roce 1788 byl v Táboře zřízen regulovaný magistrát. Dvanáctičlennou konšelskou radu vystřídal císařský purkmistr a dva až čtyři radní. S činností magistrátu se pojí zánik táborské pevnosti. V roce 1805 začíná rozprodej pozemků v okolí hradeb a jejich bourání. Tím se postupně mění tvář samotného města.

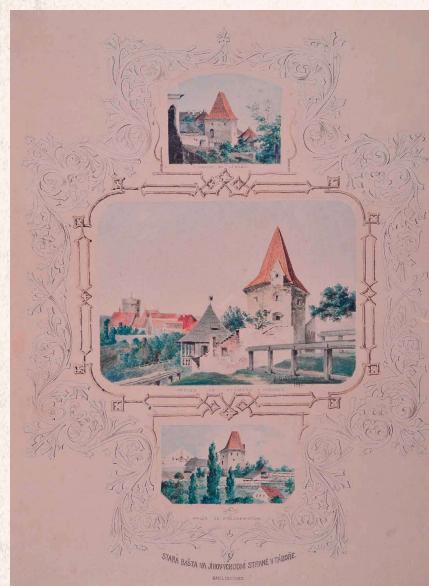
Polohopisný plán věznice, bývalého kláštera, který zachycuje i kostel a budovu gymnázia z roku 1856.

Georg Döbler, Krajské město Tábor z jordánské hráze, kolorovaná akvatinta z cyklu Pohledy na krajská města, 1813–1814

Bourání příček na paláci ve dvacátých letech 20. stol.

Karel Liebscher, Řeznická bašta před zbouráním v roce 1871, perokresba kolorovaná akvarelem, 1872

Pro potřeby regulovaného magistrátu došlo k adaptaci části radničního paláce na kanceláře.

Antonín Čoupalík, radnice, kresba tuší kolorovaná akvarelem, kolem roku 1900. Táborská radnice se v letech 1788–1850 stala sídlem regulovaného magistrátu.

Karel Postl – Lorenz Janscha, Královské město Tábor z Lužického údolí, akvarelem kolorovaná grafika, přelom 18. a 19. stol.

Čelkovická fortina před zbouráním v roce 1881, akvarel

Text: Jitka a Lenka Vandrovcovy
Výběr a popisky obrázků: Jitka a Lenka Vandrovcovy
Reprofoto: Zdeněk Prchlík
Ilustrace: Lenka Zajícová

Dětská linka: Kateřina Nimrichtrová,
 Gabriela Sokolová-Loskotová
Grafika a tisk: RUDI, a. s.

